

Aktívne bdenie

Úryvok z evanjelia prvej adventnej nedele (časť Ježišovej eschatologickej reči), je prevzatý z 21 kap. evanjelia sv. Lukáša, a môžeme ho rozdeliť do troch častí:

v. 25-26: oznámenie udalostí, ktoré sa stanú v budúcnosti

v. 27-28: ohlasovanie príchodu Syna človeka a prísľub oslobodenia

v. 34-36: varovania a rady ako zvládnuť toto čakanie

Prvá časť obsahuje obrazy židovského apokalyptizmu, ktoré nájdeme v niektorých prorockých textoch (knihy Daniel, Izaiáš, Joel a Ezechiel). Sv. Lukáš tu podčiarkuje emocionálny rozmer - úzkosť, ktorá v gréčtine *aporia*, znamená «zmätok/tieseň», (2Kor 2,4). Cieľom tohto rozprávania však nie je vyvolať v človeku strach, ale skôr vzbudiť ostražitosť a dôveru. V týchto dvoch veršoch vidíme mnohé kozmické znaky, ktoré odhaľujú hlbší význam (Iz 38,7-8). Tento kozmický prevrat a toto ľudské utrpenie predstavujú začiatok nového neba a novej zeme, ohlásené Izaiášom (Iz 65,17) a príchod Syna človeka. V jeho príchode sa vznieti nádej, ktorú však môžu kontemplovať a prežívať len veriaci v Pána.

V. 27 sa začína príslovkou: «vtedy», ktorá je tu veľmi dôležitá, lebo práve chvíľa najväčšej úzkosti a zmätku sa stáva príležitosťou na stretnutie so Synom. Všetci ľudia «uvidia (a spoznajú) Syna človeka» v Ježišovi ukrižovanom (Lk 23,48). V evanjeliách je Ježiš často nazývaný týmto titulom (Mk 2,10; 8,38), a v knihe Daniel (7,13-14) je Syn človeka tajomnou postavou s mesiášskym významom.

«Oblak a sláva» sú obrazy, ktorými sa YHWH prejavil prítomný medzi svojím ľudom na púti na Sinaji (Ex 40,34-35); pri príležitosti posvätenia chrámu (1Kr 8,10-12) a jeho zničenia (Ez 10); a vo chvíli nanebovstúpenia oblak odvádza Ježiša z pohľadu učeníkov (Sk 1,9).

«Vzpriamte sa, zodvihnite hlavu» poukazuje vo v. 28 na dva obrazy: narovnávanie toho, čo je ohnuté (uzdravenie zhrbenej ženy v sobotu, Lk 13,10-17) a obraz dvíhania/povýšenia toho, kto je nízko/dole (svadobný hosť, Lk 14,10-14). Je to nielen pozvanie k veľkému obráteniu, ale zároveň tu vidíme aj majstrovský dotyk evanjelistu Lukáša, lebo vstávanie a dvíhanie hlavy sú predzvesťou Veľkej noci. Ježiš ponúka každému sklúčenému človeku, nám všetkým, možnosť vstať a pozrieť sa na históriu novými očami.

V tretej časti úryvku, v. 34-36, nám Ježiš hovorí, čo musíme urobiť, aby sme sa dobre pripravili na tieto udalosti: byť múdri a žiť v aktívnom očakávaní. A ponúka nám aj návod: zostať bdieť a modliť sa. Bdenie je 'vigília' vyplnená pokojnou aktivitou, ktorá sa vyhýba neurotickej úzkosti z budúcnosti, ako aj nezmyselnej nezodpovednosti. Životom podľa týchto dvoch dimenzií môžeme získať potrebnú silu a schopnosť uniknúť z pasce strachu, úzkosti a smrti, a tak sa pripraviť na stretnutie s Pánom. Pozvanie byť bdieť sa nachádza na viacerých miestach NZ: v epizóde premenenia (Mt 17,1-8; Mk 9,2-8; Lk 9,28-36); v Getsemanskej záhrade (Mt 26,36-46; Lk 22,39-46; Mk 14,32-42). Bdelosť nám umožní nájsť si čas na modlitbu, a vytrvalosť v modlitbe nás udržuje stále bdejšími (Lk 22,40.46; 18,1) a tiež nám pomáha udržiavať živý vzťah s Bohom.

«Dávajte si pozor, aby vaše srdcia neotŕaželi»: Spomeňme si na ‘program’ boháča: *Duša, máš veľké zásoby na mnohé roky. Odpočívaj, jedz, pi a veselo hoduj!* (Lk 12:19); a hriech sluhu: *Môj pán voľajako nejde, a začal by biť sluhov a slúžky, jest', piť a opíjať sa* (Lk 12,45). Na stretnutie s Pánom je preto potrebné pripraviť sa a zachovať postoj vnútornej a vonkajšej čistoty.

Milí priatelia, dnešné evanjelium je určené nám všetkým, ktorí chceme žiť vo viere v Pána uprostred chaosu tohto sveta. Pozýva nás, na začiatku tohto adventného obdobia, čakať na Krista a smerovať k Nemu.

Veľkým vzorom verného čakania je Mária. Sv. Lukáš nám ju predstavuje ako ženu, ktorá čaká ... ešte predtým, ako nám predstavil jej meno, nazýva ju *zasnúbenou* (Lk 1,26-27), teda čakajúcou – Pannou čakania. Ten istý evanjelista v Skutkoch apoštolov opisuje Máriu ako Matku čakania, ktorá v hornej sieni spolu s apoštolmi zotrváva na modlitbách (Sk 1,13-14).

Toto čakanie však musí byť aktívne! Sv. Lukáš, ešte na začiatku svojho evanjelia, predstavuje Máriu ako pripravenú, a *ponáhľala sa ... navštíviť a pomôcť Alžbete* (Lk 1,39-45). Preto sa tak ako ona, aj musíme stať blíznymi našim bratom a sestrám. A môžeme to urobiť v malých gestách láskavej služby; v citlivom priblížení sa k trpiacim; v milujúcej pozornosti voči členom rodiny, komunity, farnosti, či v tichej modlitbe za tých, ktorí prežívajú ťažké chvíle.

Začnime tento Advent v aktívnom očakávaní a s nádejou v Jeho príchod, lebo ona robí z nášho čakania trpezlivý čas rozlišovania, udržuje naše srdce bystré a oživuje v nás neustálu túžbu stretnúť sa so Synom človeka.